

Rapport

Datum: 29 maart 2005

Rapportnummer: 2005/093

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Algemeen Directeur van de Dienst Wegverkeer zijn verzoek van 16 juni 2003 om vergoeding van de kosten die hij heeft moeten maken om in aanmerking te komen voor een kentekenbewijs, heeft afgewezen.

Beoordeling

I Bevindingen

1. Verzoeker was in het bezit van een aanhangwagen die op grond van de vanaf 1 september 2002 geldende regels moest worden voorzien van een kentekenbewijs. Verzoeker diende op 16 juni 2003 bij de Dienst Wegverkeer (RDW) een aanvraag in tot omzetting van het op 9 februari 1989 op de aanhangwagen afgegeven registratiebewijs in een kentekenbewijs tegen het geldende tarief van € 15 (conversieaanvraag aanhangwagenregistratie). Verzoeker deed daarbij opgave van het voertuigidentificatienummer (VIN) en het merk van de aanhangwagen, en hij legde een kopie over van het op 9 februari 1989 op de aanhangwagen afgegeven registratiebewijs (zie Achtergrond).
2. In reactie op zijn aanvraag liet de RDW verzoeker telefonisch weten dat op de aanhangwagen geen kentekenbewijs kon worden afgegeven aangezien uit het kentekenregister was gebleken dat voor het door verzoeker opgegeven VIN reeds een kentekenbewijs was afgegeven. Alvorens op de aanhangwagen een kentekenbewijs kon worden afgegeven, diende de aanhangwagen te worden onderworpen aan een onderzoek zo stelde de RDW. Verzoeker stemde hiermee in.
3. Op 25 november 2003 vond door het keuringsstation van de RDW in Zwolle een vooronderzoek VIN plaats. De kosten hiervoor bedroegen € 35. Naar aanleiding van dit onderzoek liet de RDW verzoeker weten, dat de fabrikant van verzoekers aanhangwagen meerdere aanhangwagens had geproduceerd met hetzelfde VIN, dat op één van deze aanhangwagens reeds een kentekenbewijs was afgegeven en dat de aanhangwagen van verzoeker daarom diende te worden voorzien van een nieuw VIN alvorens hierop een kentekenbewijs kon worden afgegeven. De wagen diende dan wel te worden onderworpen aan een keuring, zo stelde de RDW. Verzoeker stemde hiermee in en op 18 februari 2004 werd de aanhangwagen onderworpen aan een keuring Eerste Opname op het keuringsstation te Zwolle. Verzoeker werd voor de keuring een bedrag van € 89,50 in rekening gebracht en voor de inslag van het nieuwe VIN een bedrag van € 25. Volgens verzoeker was hem daarbij toegezegd dat hij het bedrag voor het vooronderzoek VIN gerestitueerd zou krijgen.

4. Bij brief van 6 februari 2004 liet verzoeker de RDW weten het onacceptabel te vinden dat hij om in aanmerking te komen voor een kentekenbewijs, zoveel kosten had moeten maken terwijl voor de omwisseling van een registratiebewijs in een kentekenbewijs maar € 15 in rekening werd gebracht. Verzoeker wenste deze kosten vergoed te zien. De Algemeen Directeur van de RDW wees het verzoek af bij brief van 18 februari 2004 onder de mededeling dat niet de RDW maar de fabrikant aansprakelijk was voor de door verzoeker geleden schade aangezien deze verwijtbaar foutief had gehandeld door meerdere aanhangwagens af te leveren met hetzelfde VIN.

5. De Algemeen Directeur van de RDW liet de Nationale ombudsman in reactie op de klacht onder meer weten dat op een andere aanhangwagen van hetzelfde merk en met hetzelfde VIN op 5 juni 2003 een kentekenbewijs was afgegeven. Bij de aanvraag van dat kentekenbewijs was geen registratiebewijs overgelegd, maar omdat uit het kentekenregister was gebleken dat op een aanhangwagen van dat merk en met dat VIN in het verleden wél een registratiebewijs was opgegeven, was de RDW overgegaan tot afgifte van een kentekenbewijs tegen betaling van de verschuldigde € 15.

6. Daarnaast gevraagd deelde de RDW nog mee dat, naar naderhand was gebleken, door sommige fabrikanten van aanhangwagens een vervangend registratiebewijs werd aangevraagd wegens "vermissing" van het eerder afgegeven registratiebewijs, maar met de bedoeling om een tweede aanhangwagen te voorzien van hetzelfde VIN en registratiebewijs, teneinde de verschuldigde omzetbelasting te omzeilen.

II Beoordeling

7. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

8. Wat betreft de gehoudenheid tot schadevergoeding brengt het redelijkheidsvereiste mee dat het bestuursorgaan mag weigeren om financiële aansprakelijkheid voor ontstane schade te aanvaarden indien het op goede gronden zijn aansprakelijkheid betwist. In dat geval kan het bestuursorgaan het aan de burger overlaten om vragen betreffende de onrechtmatigheid van het handelen of betreffende de overige voorwaarden om de schadeclaim toe te wijzen aan het oordeel van de burgerlijke rechter te onderwerpen. Dit is slechts anders indien de gronden en de overwegingen waarop de betwisting van de aansprakelijkheid berust, zo evident onjuist zijn dat het bestuursorgaan in redelijkheid niet tot zijn beslissing had kunnen komen. Alsdan moet de afweging van het belang van het bestuursorgaan bij betwisting van zijn gehoudenheid tot schadevergoeding tegenover het belang van de burger bij schadevergoeding worden geacht in strijd met het redelijkheidsvereiste te hebben plaatsgevonden.

9. Sinds 1 september 2002 moeten aanhangwagens met een toegestane maximum massa van meer dan 750 kg zijn voorzien van een kentekenbewijs. Voordien werden voor deze

aanhangwagens geen kentekenbewijzen afgegeven, maar registratiebewijzen. In tegenstelling tot een kentekenbewijs dat op naam is gesteld, werd het registratiebewijs niet op naam gesteld, maar afgegeven aan de fabrikant van de aanhangwagen. Op het registratiebewijs stonden dan ook alleen de gegevens van de aanhangwagen vermeld. Tot 1 september 2003 was het mogelijk om tegen inlevering van het op de aanhangwagen afgegeven registratiebewijs en tegen betaling van € 15 een kentekenbewijs te verkrijgen. Indien géén registratiebewijs kon worden overgelegd maar uit de registers bleek dat op de aanhangwagen met het opgegeven VIN en merk wel een registratiebewijs was afgegeven, werd toch een kentekenbewijs verstrekt (zie Achtergrond).

10. In de onderhavige aangelegenheid was hiervan sprake: op 5 juni 2003, dat wil zeggen vóórdat verzoeker een aanvraag indiende tot omwisseling van het op zijn aanhangwagen afgegeven registratiebewijs voor een kentekenbewijs, was op een aanhangwagen met hetzelfde merk en VIN als verzoekers aanhangwagen, een kentekenbewijs afgegeven zonder dat daarbij een registratiebewijs van de aanhangwagen was overgelegd, aangezien uit het kentekenregister bleek dat op de aanhangwagen van dat merk en dat VIN in het verleden een registratiebewijs was afgegeven. Toen verzoeker zich voor omwisseling aanmeldde mét registratiebewijs, bleek dan ook dat op de op het registratiebewijs vermelde aanhangwagen reeds een kentekenbewijs was afgegeven. Uit het door de RDW ingestelde vooronderzoek VIN bleek vervolgens dat de fabrikant van verzoekers aanhangwagen meerdere aanhangwagens met hetzelfde VIN op de markt had gebracht.

11. Nu op een aanhangwagen van hetzelfde merk en met hetzelfde VIN als de aanhangwagen van verzoeker reeds een kentekenbewijs was afgegeven, was het juist dat de RDW besloot dat verzoekers aanhangwagen diende te worden voorzien van een nieuw VIN alvorens op de aanhangwagen een kentekenbewijs kon worden afgegeven.

12. Het is echter niet redelijk dat de hieruit voortgevloeide kosten voor rekening van verzoeker zijn gekomen. Verzoeker voldeed namelijk aan alle bepalingen om voor omwisseling van zijn registratiebewijs voor een kentekenbewijs in aanmerking te komen en hem kan niet worden verweten dat hij in het bezit was van een aanhangwagen met VIN waarvan er meerdere in omloop waren, noch dat aan de eigenaar van één van de andere in omloop zijnde aanhangwagens al een kentekenbewijs was verstrekt. De situatie van verzoeker was immers het gevolg van het feit dat de in het verleden door de RDW op aanhangwagens afgegeven registratiebewijzen niet op naam waren gesteld. Daardoor werd een duplicaat registratiebewijs afgegeven wanneer bij de RDW opgave werd gedaan van vermissing van het op een aanhangwagen afgegeven registratiebewijs en uit de registers bleek dat op het opgegeven VIN een registratiebewijs was afgegeven, en bovendien was het bij de tot 1 september 2003 geldende omwisselingregeling ook mogelijk om zonder overlegging van een registratiebewijs in aanmerking te komen voor een kentekenbewijs, mits uit het kentekenregister bleek dat op de aanhangwagen van het opgegeven merk en VIN in het verleden een (duplicaat) registratiebewijs was afgegeven.

13. Gelet op vorenstaande was het in strijd met het redelijkheidsbeginsel dat de Algemeen Directeur van de Dienst Wegverkeer verzoekers verzoek om restitutie van de meerkosten niet heeft ingewilligd. Dit vormt aanleiding tot het opnemen van een aanbeveling in dit rapport.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Dienst Wegverkeer te Zoetermeer is gegrond wegens schending van het redelijkheidsvereiste.

aanbeveling

De Algemeen Directeur van de Dienst Wegverkeer wordt in overweging gegeven te bevorderen dat aan verzoeker de door hem gemaakte meerkosten om in aanmerking te komen voor een kentekenbewijs op zijn aanhangwagen, worden terug betaald.

Onderzoek

Op 27 februari 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer S. te Apeldoorn, met een klacht over een gedraging van de Dienst Wegverkeer te Zoetermeer.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Algemeen Directeur van de Dienst Wegverkeer, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Algemeen Directeur van de Dienst Wegverkeer verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de Algemeen Directeur van de Dienst Wegverkeer en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Zij gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Conversieaanvraag aanhangwagenregistratie verzoeker d.d. 16 juni 2003.

2. Op 9 februari 1989 door de RDW op de aanhangwagens van verzoeker afgegeven registratiebewijs.
3. Bevestiging keuringsafspraak d.d. 25 november 2003.
4. Bevestiging keuringsafspraak d.d. 18 februari 2004.
5. Brief van verzoeker aan de RDW d.d. 6 februari 2004.
6. Brief van de RDW aan verzoeker d.d. 18 februari 2004.
7. Verzoekschrift aan de Nationale ombudsman d.d. 26 februari 2004.
8. Standpunt van de RDW d.d. 5 juli 2004.
9. Nadere informatie van de RDW d.d. 13 september 2004.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

De afzonderlijke registratie van aanhangwagens en opleggers met een toegestane maximum massa van meer dan 750 kg is geregeld in hoofdstuk IV van de Wegenverkeerswet 1994 (Wet van 21 april 1994, Staatsblad 475) in de artikelen 36 en volgende. De bepalingen zijn in werking getreden bij Besluit van 23 juli 2002 (Stb. 2002, nr. 442). In dit besluit is onder meer bepaald dat voor aanhangwagens die vóór 1 september 2002 in het verkeer zijn gebracht, met ingang van 1 september 2002 een afzonderlijk kenteken moet zijn opgegeven. Met deze nieuwe regelgeving sluit Nederland aan bij de internationale regelgeving.

Vóór de inwerkingtreding van voornoemd besluit gaf de RDW registratiebewijzen af voor aanhangwagens met een toegestane maximum massa van meer dan 750 kg. Deze niet te naam gestelde registratiebewijzen werden, zonder keuring, aan fabrikanten van aanhangwagens afgegeven onder overlegging van het chassisnummer (voertuigidentificatienummer; VIN) en het merk van de aanhangwagen. In geval van vermissing van een registratiebewijs werd op aanvraag en tegen betaling door de RDW een tweede registratiebewijs - onder opgave van merk en VIN - afgegeven. Op het registratiebewijs stonden de technische gegevens van de aanhangwagen vermeld.

In geval van vermissing van het registratiebewijs kon bij de RDW, onder opgave van merk en VIN van de aanhangwagen en tegen betaling, een nieuw registratiebewijs worden aangevraagd. Door de RDW werd in zo een geval in de registers nagekeken of op het

opgegeven VIN eerder een registratiebewijs was afgegeven en, indien dit het geval was, werd een vervangend registratiebewijs afgegeven.

Ingevolge de Regeling van de Minister van Verkeer en Waterstaat tot vaststelling van uitvoeringsvoorschriften alsmede wijziging van diverse regelingen betreffende de kentekenregistratie in verband met de invoering van de afzonderlijke registratie van aanhangwagens (Regeling van 16 augustus 2002, HDJZ/AWW/2002-222114, Stcrt. 159), gold voor sommige aanhangwagens een vereenvoudigde regeling. Tot 1 september 2003 kon de aanvrager van een driedelig kentekenbewijs voor een aanhangwagen met een toegestane maximum massa van meer dan 750 kg die vóór 1 september 2002 in het verkeer was gebracht, bij een daartoe aangewezen postvestiging van TPG Post BV of vestiging van de Dienst Wegverkeer een kentekenbewijs aanvragen in ruil voor het registratiebewijs van de aanhangwagen. De aanvrager diende daarbij het registratiebewijs te overleggen. Indien geen registratiebewijs kon worden overgelegd maar wel opgave werd gedaan van het VIN en het merk van de aanhangwagen én bij de administratieve controle bleek dat in het verleden op de aanhangwagen een registratiebewijs was afgegeven, werd eveneens een kentekenbewijs afgegeven. Ingevolge het Besluit Tarieven Dienst Wegverkeer 2003 (Besluit van de Algemeen Directeur van de Dienst Wegverkeer van 23 december 2002, nr. VIZ 2002/7900, Stcrt. 2002, nr. 249) bedroeg het tarief voor zo een omwisseling € 15.